

دختر طلایی

تهمینه خدادی

اکرم خدابنده در سال‌های آغاز جوانی است. او سال ۱۳۷۰ متولد شده و تا به حال توانسته است مدال‌های درخشانی برای تیم ملی تکواندوی ایران کسب کند. او نایب قهرمان مسابقات دانشجویان در سال ۲۰۱۱ است. مدال طلای تورنمنت بین‌المللی تونس را دارد و مدال طلای بازی همبستگی کشورهای اسلامی را هم کسب کرده است.

۱۶

در کودکی در مقایسه با برادر و خواهر کوچک‌ترم آرامتر بودم؛ چون بیشتر فکر می‌کردم و دوست نداشتم با انجام‌دادن کارهای اشتباه پدرو مادرم به من تذکر بدهند. وقتی من را کودکی بسیار خوب صدا می‌زدند بسیار لذت می‌بردم و سعی می‌کردم کاری کنم که بیشتر از قبل من را خوب بدانند. فکر می‌کنم این ویژگی به من کمک کرد تا از دیگران بیشتر مشورت بگیرم و کمتر دچار اشتباه شوم.

۱۷

نوجوانی متکی به خود بودم. به خاطر همین بزرگ‌ترها من را در کارهای بزرگ شریک می‌کردند. بسیار درس‌خوان بودم. وقتی زندگی‌نامه شخصیت‌های بزرگ را می‌خواندم همیشه دوست داشتم مثل آنها شوم. فکر می‌کردم دوست ندارم مثل بیشتر آدم‌های اطرافم زندگی معمولی و عادی داشته باشم. دوست داشتم در درس‌خواندن آدم خاصی باشم. در ذهنم همیشه یک دانشمند یا یک مهندس مشهور می‌شدم که دنیا او را می‌شناخت، اما...
مسیر زندگی‌ام عوض شد و سراغ ورزش رفتم. با انگیزه زیادی که مریب‌ام به من می‌داد تلاش و سخت‌کوشی و خودباوری را شروع کردم.

۱۸

برایم رسیدن به اهدافم بسیار مهم بود. می‌دانستم برای خاص‌شدن و خاص‌ماندن راه سختی را در پیش دارم. تجربه به من نشان داد با تلاش و پشتکار زیاد حتماً به هدف می‌رسی. می‌دانستم برای رسیدن به هدف‌هایی که دیگران آن را دست نیافتنی می‌دانند باید تلاش کنم. همیشه یک جمله در ذهن من بود و هست: تلاش و سخت‌کوشی غیر ممکن را ممکن می‌کند.

